گزارش‌های اختصاصی روزنامه خراسان سال ۱۳۵۳ از یک تغییر نام تاریخی

۱۹ اردیبهشت؛ چهل و نُهمین سالروز نام‌گذاری «دانشگاه فردوسی»

جواد نوائیان رودسری– خراسان بزرگ، از نخستین قرون اسلامی، مهد پرورش دانشمندان و ادیبان بنامی بوده است که نقشی مهم و اساسی در غنای فرهنگ ایرانی و اسلامی داشته‌اند؛ بزرگانی همچون بوعلی سینا، ابوریحان بیرونی، ابوالوفای بوزجانی، محمد بن موسی خوارزمی، رودکی، کسائی مروزی و صدها و شاید هزاران تن دیگر از نام‌آوران که شمارش آن‌ها کاری سخت و صعب است، در این خطه زرخیز متولد شده و پرورید‌ه‌اند، اما در میان همه نام‌های طلایی تاریخ خراسان، نام حکیم توس، ابوالقاسم فردوسی، شهرتی عالم‌گیر پیدا کرده و در میان همه ملل، شناخته شده و مورد تکریم است. شاهنامه، اثر تاریخی و حِکمی حکیم توس، تنها در برگیرنده میراث ارجمند زبان شیرین فارسی و نیز تاریخ کهن سال ایران زمین نیست بلکه باید آن را دایرة‌المعارف حکمت و اندیشه ایرانی اسلامی بدانیم که زمینه ماندگاری و جاودانه شدن فردوسی و اثر سترگ او را فراهم آورده است. فردوسی را باید خورشید پرفروغی بدانیم که نورافشانی آن از توس خراسان آغاز شد و در پی قرن‌ها، شعاعی جهانی پیدا کرد؛ شاید از این رو بود که وقتی، در ۱۹ اردیبهشت ۱۳۵۳، ۴۹ سال پیش از این، رأی مسئولان بر تغییر نام دانشگاه مشهد قرار گرفت، اهل فضل و دانش، نام «فردوسی» را برای این دانشگاه پیشنهاد کردند تا پس از آن، هر کس نام این مرکز علمی را می‌شنود، بی‌نیاز از توضیح و شرح موقعیت جغرافیایی و اصالت غرورآمیز آن باشد. آری، ۴۹ سال قبل، روزنامه خراسان در تیتری که با قلم (فونت) درشت بر بالای آخرین صفحه شماره ۷۲۱۳ خود زد، خبر این تغییر نام را با شور و شعفی وصف نشدنی و به نقل از رئیس دانشگاه اعلام کرد و از آن پس، طی نزدیک به نیم قرن گذشته، دانشگاه مشهد را با عنوان جدیدش، یعنی دانشگاه فردوسی می‌شناسند.

■ **پیوند دیرینه خراسان با دانشگاه مشهد**

تأسیس دانشگاه در مشهد، از آرزوهای بزرگ اهالی این خطه دانش‌پرور بود؛ آرزویی که البته در دهه ۱۳۲۰، دستیابی به آن خیلی ساده به نظر نمی‌رسید. نخستین گام‌ها در این زمینه با تأسیس آموزشگاه بهداری برداشته شد؛ اما موانع متعددی برای تأسیس دانشکده و دانشگاه وجود داشت؛ مطالبه‌ای عمومی شکل گرفت، مطالبه‌ای که می‌خواست عموم اهالی مشهد و خراسان را به یک پویش بزرگ فرهنگی وارد کند؛ «پویش تأسیس دانشگاه خراسان». این پویش در روزهای نخستین سال ۱۳۲۸، بسیاری از مردم مشهد را به خود جلب کرد و هنگامی که روزنامه خراسان، در نخستین روز تیر همان سال، باز نشر دوباره خود را جشن گرفت، این پویش را در رأس مطالبات فرهنگی و علمی خود نهاد و با انتشار مقاله‌ای مفصل «از آموزشگاه بهداری مشهد تا .... دانشگاه خراسان» در ششمین شماره خود، نشان داد که به مسئله رونق آموزش عالی در شمال شرق کشور، ابداً بی‌تفاوت نیست. خراسان در مرداد ۱۳۲۸ و پس از تأسیس رسمی دانشگاه مشهد، اصلی‌ترین نهاد پوشش خبری این دانشگاه بود؛ جلسات علمی، نشست‌های تخصصی، عزل و نصب‌ها، اعلام آزمون ورودی، اعلام نتایج آزمون و حتی خبر سخنرانی‌ها، دفاع از رساله و پایان‌نامه‌های دانشگاه مشهد، در این روزنامه منتشر می‌شد و حالا، با گذشت ۲۵ سال از آن اتفاق تاریخی، یعنی تأسیس دانشکده پزشکی و در واقع، آغاز به کار دانشگاه مشهد، روزنامه خراسان باید نقش رسانه‌ای خود را در نهادینه کردن این تغییر نام ایفا می‌کرد و به نام «دانشگاه فردوسی» جنبه فراگیر می‌داد.

نام دانشگاه مشهد به دانشگاه فردوسی تغییر یافت

تیتر روزنامه خراسان در ۲۰ اردیبهشت ۱۳۵۳ (یک روز بعد از نام‌گذاری دانشگاه فردوسی)

■ **سلام خراسان به نام «دانشگاه فردوسی»**

با تغییر نام دانشگاه مشهد، روزنامه خراسان با وسواسی خاص، کاربری نام «دانشگاه فردوسی» را در دستور کار قرار داد. نکته جالب این جاست که در همان زمان، برخی از روزنامه‌های فعال مشهد، ترجیح می‌دادند همچنان از نام قدیمی دانشگاه استفاده کنند، اما خراسان بدون معطلی تمام پوشش خبری خود را از فضای دانشگاهی، با نام جدید پیوند زد. ۲۰ تیر ۱۳۵۳، گزارش مبسوط روزنامه از کنکور سراسری دانشگاه فردوسی منتشر شد؛ کنکوری که برای نخستین بار، داوطلبان با نام جدید دانشگاه روبه‌رو می‌شدند؛ یک کنکور خاص که در آن پنج هزار و ۸۶۳ کارت ورود به جلسه صادر شد و بیش از نیمی از این تعداد داوطلب، در آزمون شرکت نکردند و غایب بودند! روزنامه خراسان در توضیح این اتفاق عجیب نوشت: «غایبین در آزمون دانشگاه فردوسی کسانی بودند که قبل از موفقیت در امتحان ششم متوسطه در کنکور ثبت‌نام کرده بودند و به علت عدم موفقیت [در آزمون ششم دبیرستان، اصلاً] کارت شرکت [در کنکور دانشگاه فردوسی را] دریافت نداشتند.» اخبار مربوط به دانشگاه، شامل گسترش فضای آموزشی و جمعیت دانشجویان نیز می‌شد. روزنامه خراسان در ۲۴ اسفند ۱۳۵۳، با شور و شعف خاصی، در صفحه اول خود، خبر افزایش دو برابری ظرفیت دانشگاه فردوسی و رسیدن تعداد دانشجویان این دانشگاه به هزار و ۲۵۰ نفر را اعلام کرد. در آن زمان، هنوز دانشکده پزشکی بخشی از دانشگاه فردوسی بود و به عنوان یکی از واحدهای آموزشی این دانشگاه شناخته می‌شد. به این ترتیب، فرایند نهادینه شدن نام دانشگاه فردوسی، ابتدا در میان مردم مشهد و بعد، در میان همه ایرانیان و بلکه اهل علم در سراسر جهان، با فعالیت رسانه‌ای خراسان آغاز شد و پیوند دیرینه این روزنامه دیرپا با مراکز فرهنگی و علمی خطه زرخیز خراسان را بار دیگر به رخ همگان کشید.

نگاهی به کارکرد یک نذر قدیمی و ارزشمند در ترویج دانش

حاجت گرفتن با «نذرِ بچه درس‌خوان‌ها»

رودسری– نذر و وقف، در تاریخ و فرهنگ ایران زمین، نقشی مهم و اساسی ایفا کرده و می‌کند. هر چند این روزها، حوزه فرهنگ کمتر مورد توجه و اقفان و نذر کنندگان قرار می‌گیرد و باید آن را از عرصه‌های مغفول مانده در این زمینه به حساب بیاوریم، امانگاهی به سوابق تاریخی نشان می‌دهد که پدران و نیاکان ما، به کاربرد نذر و وقف در فعالیت‌های فرهنگی و به‌ویژه، عرصه آموزش و تربیت نسل جدید، نگاهی ویژه داشتند و هیچ وقت از آن غفلت نمی‌کردند. شاید گمان کنید که منظور ما، نذر کردن برای تأمین هزینه‌های مدارس علمیه است؛ البته این دیدگاه شما غیرواقعی نیست و بخش عمده‌ای از وقف و نذر مربوط به فعالیت‌های آموزشی و فرهنگی، به مدارس علمیه اختصاص می‌یافت، اما این رویکرد باعث نمی‌شد که مردم از مکتبخانه‌ها و حتی مدارس جدیدی که از دوره مشروطه به این سو در ایران شکل گرفت، غفلت و آن‌ها را از برکات وقف و نذر خودشان محروم کنند. اصولاً استفاده از نذر و وقف در این گونه موارد، یک سنت دیرین و مهم به شمار می‌آمد. افراد متدین، برای مکتبخانه‌ها و مدارس نذر می‌کردند و حاجت می‌گرفتند و این مسئله، در جامعه ما عمومیت فراوان داشت. فکرش را بکنید که در روزگار ما، فردی بیاید و نذر کند که اگر خدا فلان حاجتم را برآورده کرد، بچه‌های فلان مدرسه را اطعام کنم یا تعدادی از آن‌ها را به اردو ببرم یا کتابخانه آن مدرسه را تجهیز کنم و.... حتی تصور چنین نذری هم دلپذیر و مطبوع است. چنین نذرهایی در زمان ما یا نیست یا این که هست و به چشم نمی‌آید، اما خوب است که دیده و نقش وقف و نذر در این عرصه نیز احیا شود.

■ **گزارش ویژه یک نذر**

رسم قدیمی نذر کردن برای بچه‌های مکتبخانه، از آن نذرهای جذاب و البته منسوخ شده‌ای است که باید احیایش کرد. گزارش‌های خواندنی و جذابی از دلبستگی پیشینیان ما به این موضوع وجود دارد که در برخی کتاب‌های تاریخی، می‌توان نمونه‌هایی از آن‌ها را یافت. مانند آن چه جعفر شهری در کتاب «طهران قدیم» آورده است. او بعد از شرح مفصل وضعیت مکتبخانه‌های تهران در دوره قاجار، درباره استفاده از سنت نذر برای تقویت این مکتبخانه‌ها مطالبی را ارائه می‌کند و می‌نویسد: «وضعیت مکتبخانه‌ها در روزگار قاجار این طوری بود که محل مکتبخانه دکان یا اتاق بزرگی در کوچه یا خانه‌ای بود که مکتب‌دارهای مرد یا مُلاباجی‌های زن، آن را اداره کرده به تعلیم و تربیت کودکان می‌پرداختند و صورت ظاهر آن عبارت بود از فرش حصیر یا نمدیا گلیمی مندرس و میز کوتاه و تشکچه مکتب‌دار و برای زیر هر بچه، قطعه زیراندازهایی از قالیچه کهنه یا نمد و گلیم و گونی که از خانه‌هایشان می‌آوردند و قُلقُلک آبی (کوزه سفالین آب) برای هر بچه که با مکتب گذاشتن‌شان، مخصوص‌شان می‌گردید و منقلی که زمستان‌ها هر صبح برایشان آتش کرده همراهشان می‌کردند.» شهری ادامه می‌دهد: «در آن دوره و در میان اماکن عمومی و غیرمذهبی، بعد از زورخانه، مکتبخانه بود که جزو اماکن مقدسه و محل روای حاجات به‌شمار می‌آمد. این اماکن تا آن درجه محل اعتقاد بودند که مردم در گرفتاری‌ها، نذر و نیازهایی برآن هانیت کرده، مراد و حاجت می‌خواستند که غالبا هم حاجت‌روا می‌گشتند و نذرهای این دو مکان، هم آش و پلو و حلوا و پخته و نپخته مأکول و محبوب بود که به طلاب می‌دادند و نیاز کودکان مکتبخانه‌ها، شیرینی و شربت و میوه و وسایل درس و مشق مانند کتاب و کاغذ و قلم و دوات و رخت و کفش و کلاه عید و پیراهن و شلوار سیاه برای محرم‌هایشان که طلاب را، معصومین و اطفال را فرشتگان خوانده دعاهایشان را مستجاب می‌دانستند.» به این ترتیب، سنت نذر، اسباب رونق مدارس و مکتبخانه‌ها می‌شد و برای اطفال و طلاب، شیرینی و حلاوت درس خواندن در آن محیط را بیشتر می‌کرد. بعدها نیز با تأسیس مدارس جدید، کودکان برخی از این مدارس هم، از موهبت نذرها برخوردار می‌شدند، اما به تدریج این رفتار حسنه ونیکو، منسوخ شد و از یاد رفت.

گزارشی جذاب از فراگیر شدن یک وسیله کارآمد

اجباری شدن تاکسیمتر ۵۷ ساله شد

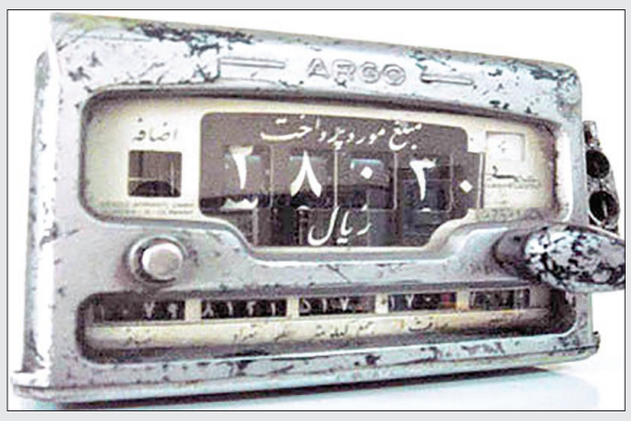

تاریخ حمل و نقل
گروه تاریخ

تاکسیمتر به عنوان وسیله‌ای بسیار کاربردی و مفید که می‌تواند به دعوای قدیمی میان راننده و مسافر خاتمه دهد، در سال ۱۳۳۸ ش وارد ایران شد. با گسترش ناوگان حمل و نقل شهری و سختی نظارت بر هزینه‌های حمل و نقل، چاره‌ای جز اتکا به فناوری‌های جدید نبود. در آن زمان، تاکسیمتر به عنوان یک راه‌حل نهایی، در اروپا و آمریکا کاربرد داشت. وزارت کشور، به عنوان متولی وقت سازمان تاکسیرانی در تهران، در تیر ۱۳۳۸، مناقصه‌ای برای خرید تعداد معتنابهی تاکسیمتر برگزار کرد و شرکت‌هایی از ژاپن، آلمان، ایتالیا، آمریکا، فرانسه و سوئد در آن حضور پیدا کردند. در نهایت یک شرکت سوئدی موفق شد امتیاز وارد کردن تاکسیمتر به ایران را کسب کند. این شرکت موظف بود، علاوه بر واردات، خدمات بعد از فروش تاکسیمتر را هم راه‌اندازی کند. این تاکسیمترها، برخلاف امروز، کاملاً آنالوگ بودو با چرخ‌دنده کار می‌کرد و هر کدام، حدود هزار و ۲۰۰ تومان قیمت داشت که در آن زمان، مبلغ بسیار زیادی بود. این تاکسیمترها، از شروع حرکت تا سه کیلومتر اول، شش ریال می‌انداخت و در هر ۵۰۰ متر نیز، یک ریال به آن می‌افزود. حق توقف آن‌ها نیز، دقیقه‌ای ۳ ریال بود که برای دو مسافر اعمال می‌شد و با افزایش تعداد به سه نفر، ۵ ریال به قیمت ثابت اضافه می‌کرد. این رویه را نه مسافران می‌پسندیدند و نه رانندگان تاکسی به آن روی خوش نشان می‌دادند. به همین دلیل، خیلی از تاکسیرانان، تاکسیمتر را ابزاری بی‌خود می‌دانستند که فقط خرجِ اضافه است و نمی‌گذارد راحت و بی‌دغدغه به کارشان برسند. این وضعیت، یعنی کم‌محلی به تاکسیمتر تا مدت‌ها ادامه داشت و البته، در گیری‌های میان مسافر و تاکسیران هم، به جای خودش باقی بود و گاه کار را به زد و خورد، حاشیه‌ها و دردسرهای ناشی از آن می‌رساند. از آن طرف، همان طور که اشاره کردیم، شهرداری و وزارت کشور هم عملاً نمی‌توانستند نظارت دقیقی روی نرخ حمل و نقل داشته باشند. این بود که در ۱۹ اردیبهشت ۱۳۴۵، یعنی ۵۷ سال قبل در چنین روزی، دستوری صریح و بی‌برو برگرد به تاکسیرانان ابلاغ شد؛ دستوری که آن‌ها را مجبور به استفاده از تاکسیمتر و تخلف از این دستور را به منزله توقف فعالیت تاکسی و تاکسیران قلمداد می‌کرد. به این ترتیب، برای نخستین بار، همه رانندگان تاکسی در تهران، ناچار به نصب تاکسیمترهای آنالوگ شدند. البته با گذشت حدود هفت سال از ورود اولین تاکسیمتر، برخی مشکلات و نقص‌های عمده آن در سیستم حمل و نقل ایران شناسایی شده بود و به همین دلیل، در نمونه‌های جدید، خبری از آن فرایند پیچیده سابق نبود. نرخ تاکسیمتر به حالت‌های دربست و انفرادی قابل تفکیک شد و افزون بر ورودی و هزینه زمان توقف، پس از طی ۳۵۰ متر، برای هر نفر یک ریال کرایه در نظر می‌گرفت. رقمی که اگر با نرخ آن دوران بسنجیم، کمی گران است و شاید همین وضعیت، اسباب گرایش مردم به استفاده از اتوبوس‌های شهری را که صرف نظر از مسافت طی شده، فقط یک ریال از هر مسافر می‌گرفت، فراهم کرد و شعر «اگه تاکسی گِرونه، اتوبوس یک قِرونه» را سر زبان مردم انداخت!

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک بیرجند
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۸۰۰۱۰۰۰۴۶۷ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بیرجند تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم فاطمه صغرا خزاعی فرزند غلام بشماره شناسنامه ۳صادره از درح در ششدانگ یک باب منزل مسکونی به مساحت ۱۴۸.۴۲متر مربع قسمتی از پلاک ۱۳۹۶ -اصلی بخش ۲ حوزه ثبت ملک بیرجند خریداری از مالک رسمی آقای ولی اله جواهری مقدم محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
شناسه آگهی:۱۴۹۲۶۶۲ تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۲/۰۲/۱۹
تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۲/۰۳/۰۲
حسین براتی–رئیس ثبت اسناد و املاک
ج/۱۴۰۲۰۵۲۲۸

آگهی تحدید حدود اختصاصی حوزه ثبتی قاینات
پیرو آگهی تحدید حدود قبلی که به موجب مقررات ماده ۱۴ قانون ثبت منتشر گردیده، اینک بر حسب درخواست واصله به ماده مذکور و ماده ۶۱ آیین نامه قانون ثبت تحدید حدود قسمتی از املاک واقع در بخش ۱۱ حوزه ثبتی این واحد به شرح ذیل: **بخش ۱۱ قاینات** قطعه مفروزه مزرعه ابوالخیری پلاک ۱۲۷۰– اصلی
۹۹۳فرعی اکبر کاسب زاده مالک سه سهم مشاع از پنج سهم ششدانگ یک قطعه زمین در روز پنجشنبه۱۴۰۲/۰۳/۱۱ انجام خواهد شد. لذا به موجب ماده ۱۴ قانون ثبت به صاحبان املاک و مجاورین شماره فوق الذکر به وسیله این آگهی اخطار می گردد که در روز مشخص شده فوق در محل وقوع ملک حضور به هم رسانند ،چنان چه هر یک از صاحبان املاک یا نماینده قانونی آن ها در موقع مقرر حاضر نباشند،مطابق ماده ۱۵ قانون مزبور ملک مورد آگهی با حدود اظهار شده از طرف مجاورین تحدید خواهد شد و اعتراضات مجاورین نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی و نیز صاحبان املاک که در موقع مقرر حاضر نبوده اند مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت فقط تا ۳۰ روز از تاریخ تحدید حدود پذیرفته خواهد شد و بر اب ماده ۸۶ آئین نامه اصلاحی قانون ثبت،معترضین می بایست از تاریخ تسلیم اعتراض خود به اداره ثبت اسناد و املاک قاینات ظرف یکماه دادخواست اعتراض خود را به مرجع دیصلاح قضائی تقدیم و گواهی لازم از مرجع مذکور اخذ و به این اداره تسلیم نمایند در غیر این صورت متقاضی می تواند به دادگاه مربوطه مراجعه و گواهی عدم تقدیم دادخواست را دریافت و به اداره ثبت تسلیم و اداره ثبت هم بدون توجه به اعتراض عملیات ثبتی را طبق مقررات ادامه می دهد .
تاریخ انتشار:۱۴۰۲/۰۲/۱۹ شناسه آگهی:۱۴۹۲۹۰۲
غلامرضا صادقیان–رئیس اداره ثبت اسناد و املاک قاین
ج/۱۴۰۲۰۵۲۲۹

اصل برگ سبز کامیون کشنده داف ۵۳۰ مدل ۲۰۲۰
به شماره انتظامی ۴۱۹ع۱۹–ایران۳۶،شماره موتور A۴۱۴۲۲۴۵
و شماره شاسی XLRTEH۴۳۰۰G۳۰۳۵۶۱ به مالکیت
مجتبی زهانی زهان مفقود و از درجه اعتبار ساقط میباشد.
ر/۱۴۰۲۰۵۲۵۹

آگهی تحدید حدود اختصاصی –چون تحدید حدود ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی پلاک ۱۴۶۸ فرعی از ۹۳– اصلی بخش ۶ مشهد مبنی بردرخواست حمید نوروزی شاندیز با رعایت مواد ۱۴ و ۱۵ قانون ثبت عملیات تحدید حدود آن در ساعت ۹ صبح روز چهارشنبه مورخه ۱۴۰۲/۰۳/۱۰ در محل شروع و به عمل خواهد آمد لذا بدین وسیله با انتشار این آگهی از متقاضی و صاحبان املاک مجاور دعوت می شود تا در روز و ساعت مقرر فوق در محل حضور بهم رسانند و هر ادعایی نسبت به حدود مرقوم یا حقوق ارتفاقی آن دارند به نماینده محدد اظهار و ابراز دارند و چنانچه کسانی به علت عدم حضور در محل نسبت به عملیات تحدید حدود اعتراض داشته باشند میتوانند طبق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورتمجلس تحدیدی تا ۳۰ روز دادخواست خود را به مراجع دیصلاح قضائی ارائه و گواهی آن را به این اداره تسلیم نمایند. م الف ۲۷۲– تاریخ انتشار سه شنبه ۱۴۰۲/۲/۱۹ حسن ابوترابی مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک طرقبه شاندیز
ر/۱۴۰۲۰۵۱۹۱

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
برابر رأی شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۶۰۱۲۰۰۱۶۸۹ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کاشمر تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علیرضا کوهی علی آبادی فرزند امین به شماره شناسنامه ۶ کد ملی ۰۹۰۱۸۹۲۲۵۴ صادره کوهسرخ در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۳۵۲ متر مربع پلاک شماره ۵۷۵فرعی از ۲۵۸ اصلی واقع در خراسان رضوی بخش هفت کاشمر خریداری از مالک رسمی آقای محمدامین کوهی علی آبادی محرز گردیده است. لذا بمنظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲.۰۲.۱۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲.۰۳.۰۳
احمد جهانگیر– رئیس ثبت اسناد و املاک کاشمر
ر/۱۴۰۲۰۵۲۲۷

آگهی مناقصه عمومی
شرکت تابیران در نظر دارد جهت خرید سیستم اعلام حریق پروژه باب الجواد مشهد اقدام به انتخاب فروشنده نماید. لذا از علاقمندان دعوت می گردد جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس های ذیل مراجعه نموده و یا باشماره تلفن های ۴-۸۸۶۳۸۰۳۱-۰۲۱ داخلی ۳۱۶ یا ۰۹۰۱۴۴۴۰۸۹۶ تماس حاصل نمایند.
شرایط مناقصه:
مهلت دریافت اسناد مناقصه از روز دو شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۸ می باشد.
مهلت ارائه پیشنهادات تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۳۰ به دفتر مرکزی شرکت می باشد.
زمان بازگشایی پاکات روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۳۱ در دفتر مرکزی شرکت می باشد.
آدرس دفتر مرکزی شرکت: تهران_خیابان فاطمی غربی_خیابان سیندخت شمالی_تقاطع گردآفرید_شماره ۲۳
آدرس مشهد : بین میدان بیت المقدس و چهارراه خسروی_بین خیابان اندرزگو ۱۷ و اندرزگو۱۹_جنب پمپ بنزین_مجتمع تجاری خاوران_واحد ۲۰۷
شرایط معامله در محل مناقصه موجود می باشد.
ر/۱۴۰۲۰۵۲۳۱

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای شهرداری شیروان مرحله اول
شهرداری شیروان در نظر دارد به استناد موافتنامه شماره ۳۰۸ع۱ ۱۵۰۲۰۰۱ پروژه اجرای پل عابر پیاده بر روی رودخانه چایلق شیروان را ازمحل اعتبارات تملک دارایی و اعتبارات داخلی از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای و سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ستاد به آدرس www.setadiran.ir را به پیمانکاران دارای صلاحیت حقیقی و حقوقی واجدالشرایط واگذار نماید .
شرایط شرکت در مناقصه: ۱. ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه را طبق جدول ذیل (ضمانت‌نامه بانکی یا واریز نقدی به‌حساب سپرده ۰۱۰۶۳۷۰۵۰۹۰۰۸ بانک ملی شعبه شهرداری شیروان) تهیه نمایید . ۲. **مهلت اخذ اسناد از سامانه** : از تاریخ ۱۴۰۲/۰۲/۱۹ تا ساعت ۱۸ مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۸ می‌باشد. ۳. **آخرین‌مهلت بار گزاری در سامانه ستاد** : تا ساعت ۱۸ روز سه شنبه تاریخ ۱۴۰۲/۰۳/۰۹ می‌باشد. ۴. مبلغ خرید اسناد مناقصه ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد که از درگاه بانکی موجود در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت انجام می گیرد . ۵. سپرده نفرات برنده اول ، دوم و سوم ، تا انجام عقد قرارداد نزد شهرداری باقی خواهد ماند و اگر چنانچه نفرات اول ، دوم و سوم از انجام عقد قرارداد به هر دلیل انصراف دهند سپرده آن‌ها به ترتیب ضبط خواهد شد. ۶. **جلسه بازگشائی پاکت‌ها** : روز چهار شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۱۰ ساعت ۱۲ در محل شهرداری تشکیل خواهد شد. ۷. مدت اعتبار پیشنهادات ۳ ماه می‌باشد و تا ۳ ماه دیگر قابل تمدید است. ۸. شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار است. ۹. آدرس و زمان تحویل اصل تضمین شرکت در مناقصه روز سه شنبه تاریخ ۱۴۰۲/۰۳/۰۹ به دبیرخانه شهرداری شیروان تحویل گردد. ۱۰. برآورد مبلغ مرحله اول مناقصه پروژه اجرای پل عابر پیاده بر روی رودخانه چایلق شیروان از فهرست بهای رشته ابنیه و ازمحل اعتبارات تملک دارایی الف)مبلغ ۲۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال نقدی ب) مبلغ ۱۵/۸۱۳/۳۵۷/۵۹۵ ریال منابع داخلی که قسمتی به صورت تحویل مصالح به نرخ روز خواهد بودمی‌باشد. ۱۱. ضمناً شماره تماس مهندس رحیم زاده ۰۹۳۵۸۷۳۰۱۳۸ جهت کسب اطلاعات بیشتر در اختیار متقاضیان می‌باشد.

ردیف	عنوان پروژه	مدت پیمان	صلاحیت موردنیاز	برآورد اولیه به ریال	مبلغ ضمانت شرکت در مناقصه به ریال	شماره فراخوان و مناقصه در سامانه
۱	مرحله اول پروژه اجرای پل عابر پیاده بر روی رودخانه چایلق شیروان	۷ ماه	حداقل گرید ۵ ابنیه	۳۵،۸۱۳،۳۵۷،۵۹۵	۱/۷۹۱/۰۰۰/۰۰۰	۲۰۰۲۰۰۵۴۲۱۰۰۰۰۵

عین الله احمدی – شهردار شیروان
ر/۱۴۰۲۰۵۲۸۷